

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

До проекту Закону України «Про подолання туберкульозу в Україні», реєстраційний номер 9147

ЗАКОН УКРАЇНИ ПРО ПРОТИДІЮ ЗАХВОРЮВАННЮ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ В редакції Закону № 4565-VI від 22.03.2012, ВВР, 2012, № 51, ст.574} {Із змінами, внесеними згідно із Законом № 5290-VI від 18.09.2012, ВВР, 2013, № 41, ст.549} {Зміни до Закону див. у Законі № 5460-VI від 16.10.2012, ВВР, 2014, № 2-3, ст.41} {Із змінами, внесеними згідно із Законами № 901-VIII від 23.12.2015, ВВР, 2016, № 4, ст.44 № 2849-IX від 13.12.2022}	ПРОЕКТ ЗАКОНУ УКРАЇНИ ПРО ПОДОЛАННЯ ТУБЕРКУЛЬОЗУ В УКРАЇНІ Реєстраційний номер 9147 від 27.03.2023	РЕКОМЕНДАЦІЇ ЕКСПЕРТНОЇ СПІЛЬНОТИ «УКРАЇНЦІ ПРОТИ ТУБЕРКУЛЬОЗУ»
Розділ І ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	Розділ І ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	
Стаття 1. Визначення термінів 1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні: 1) госпіталізація - поміщення особи, хворої на туберкульоз, або особи, стосовно якої існує підозра захворювання на туберкульоз, до стаціонарного відділення протитуберкульозного закладу з метою діагностики, лікування чи ізоляції; 2) ізоляція - відокремлення від оточуючих особи, хворої на заразну форму туберкульозу, з метою унеможливлення передачі інфекції іншим особам, надання медичної допомоги та здійснення контролю	Стаття 1. Визначення термінів 1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні: 1) госпіталізація - поміщення людини, яка хворіє на туберкульоз, до стаціонарного відділення регіонального фтизіопульмонологічного центру з метою діагностики, лікування чи ізоляції; 2) ізоляція - відокремлення від оточуючих людини, яка хворіє на туберкульоз з бактеріовиділенням, з метою надання медичної допомоги, унеможливлення передачі інфекції іншим особам та	

за дотриманням протиепідемічного режиму цією особою; 3) інфекційний контроль за туберкульозом - система організаційних, протиепідемічних та профілактичних заходів, встановлена центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, у стандарті інфекційного контролю за туберкульозом, спрямована на запобігання виникненню туберкульозу та зниження ймовірності інфікування мікобактеріями туберкульозу осіб у лікувально-профілактичних закладах, місцях довгострокового перебування людей та проживання хворих на туберкульоз; 4) контактна особа - особа, яка перебуває та/або перебувала у контакті з людиною чи твариною, хворою на заразну форму туберкульозу, і внаслідок цього має ризик зараження туберкульозом; 5) особа, інфікована мікобактеріями туберкульозу, - особа, в якій за відсутності клінічних проявів захворювання виявлено позитивну імунну реакцію на туберкулін або антитіла до мікобактерії туберкульозу; 6) протиепідемічний режим - спеціальні протиепідемічні заходи (правила поведінки особи, хворої на заразну форму туберкульозу), встановлені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, спрямовані на захист населення, у тому числі медичних та інших працівників, від зараження збудником туберкульозу;	здійснення контролю за дотриманням протиепідемічного режиму цією людиною; 3) інфекційний контроль за туберкульозом - система організаційних, протиепідемічних та профілактичних заходів, встановлена центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, у стандарті інфекційного контролю за туберкульозом, спрямована на попередження виникнення туберкульозу та зниження ймовірності передачі мікобактерій туберкульозу здоровим людям, суперінфекції людей, які хворіють на туберкульоз, у закладах охорони здоров'я, місцях довгострокового перебування людей та проживання людей, які хворіють на туберкульоз; 4) контактна особа - особа, яка перебуває та/або перебувала у контакті з людиною чи твариною, яка хворіє на туберкульоз з бактеріовиділенням, і внаслідок цього має ризик зараження туберкульозом; 5) людина з латентною туберкульозною інфекцією - людина, в якій за відсутності клінічних проявів захворювання виявлено позитивну імунну реакцію, обумовлену наявністю антигенів мікобактерії туберкульозу за результатами шкірного тесту та/або тесту на вивільнення гамма-інтерферону; 6) протиепідемічний режим - спеціальні протиепідемічні заходи (правила поведінки людини, яка хворіє на туберкульоз з бактеріовиділенням), встановлені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, спрямовані на захист населення, у тому числі медичних та інших працівників, від зараження збудником туберкульозу;	
--	--	--

7) протитуберкульозні заклади - лікувально-профілактичні заклади охорони здоров'я (протитуберкульозні диспансери, лікарні, санаторно-курортні, інші заклади) чи їх структурні підрозділи, в яких надається медична допомога хворим на туберкульоз. Перелік протитуберкульозних закладів затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;	7) протитуберкульозні заходи - комплекс соціально-економічних, організаційних, лікувально-профілактичних, медико-санітарних заходів щодо захисту населення від туберкульозу, спрямованих на профілактику, виявлення, діагностику, лікування, реабілітацію та паліативну допомогу людям, які хворіють на туберкульоз, спрямовані на подолання туберкульозу в Україні;	
8) протитуберкульозні заходи - комплекс соціально-економічних, організаційних, лікувально-профілактичних, санітарно-гігієнічних і протиепідемічних заходів щодо захисту населення від туберкульозу, спрямованих на профілактику, виявлення, діагностику, лікування та реабілітацію хворих на туберкульоз;	8) регіональний фтизіопульмонологічний центр – єдиний на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці (Автономна Республіка Крим, область, місто Київ або Севастополь) заклад охорони здоров'я, що функціонує в організаційно-правовій формі комунального некомерційного підприємства та забезпечує надання медичних послуг з діагностики та лікування дорослих і дітей із туберкульозом в амбулаторних та стаціонарних умовах за договором про медичне обслуговування населення, а також координує надання протитуберкульозної медичної допомоги населенню відповідного регіону;	
9) рецидив туберкульозу - активізація туберкульозу, підтверджена виділенням культури мікобактерій або наявністю клінічних та рентгенологічних ознак туберкульозу, в осіб, які раніше хворіли на туберкульоз і вважалися вилікуваними;	9) рецидив туберкульозу - активізація туберкульозу, підтверджена виділенням культури мікобактерій або наявністю клінічних та рентгенологічних ознак туберкульозу, у людей, які раніше хворіли на туберкульоз і вважалися вилікуваними;	
10) система епідеміологічного моніторингу захворювання на туберкульоз - постійно діюча державна система спостереження, що використовується для аналізу стану поширення захворювання на туберкульоз, його впливу на соціальну та економічну ситуацію в державі, на стан здоров'я населення та для оцінки ефективності протитуберкульозних заходів;	10) система епідеміологічного моніторингу захворювання на туберкульоз - постійно діюча державна система спостереження, що використовується для аналізу стану поширення захворювання на туберкульоз, його впливу на соціальну та економічну ситуацію в державі, на стан здоров'я населення та для оцінки ефективності протитуберкульозних заходів;	

11) туберкулінодіагностика - діагностичний тест, що проводиться для своєчасного виявлення осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу та хворих на туберкульоз, спеціально підготовленими медичними працівниками в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я; 12) туберкульоз - соціально небезпечна інфекційна хвороба, що викликається мікобактеріями туберкульозу; 13) хворий на заразну форму туберкульозу - хворий на туберкульоз, у мокротинні якого виявляються мікобактерії туберкульозу, який є джерелом інфекції для осіб, які з ним контактують; 14) хворий на туберкульоз у стані ремісії - хворий на туберкульоз із неактивними залишковими проявами хвороби, який не несе загрози інфікування для контактних осіб, але потребує медичного (диспансерного) спостереження; 15) хіміопрофілактика туберкульозу - застосування протитуберкульозних лікарських засобів з метою профілактики захворювання на туберкульоз та його рецидивів.	11) діагностика латентної туберкульозної інфекції - проведення діагностичних тестів для виявлення людей з латентною туберкульозною інфекцією спеціально підготовленими медичними працівниками в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я; 12) туберкульоз - інфекційне захворювання, що викликається мікобактерією туберкульозу; 13) людина, яка хворіє на туберкульоз з бактеріовиділенням - людина, яка хворіє на туберкульоз, у мокротинні якої виявляються мікобактерії туберкульозу, яка є джерелом інфекції для людей, які з ним контактують; 14) профілактичне лікування туберкульозу - застосування протитуберкульозних лікарських засобів з метою профілактики захворювання на туберкульоз та його рецидивів.	
Стаття 2. Законодавство у сфері протидії захворюванню на туберкульоз 1. Законодавство України у сфері протидії захворюванню на туберкульоз складається з Основ законодавства України про охорону	Стаття 2. Законодавство у сфері подолання туберкульозу 1. Законодавство України у сфері подолання туберкульозу складається з Основ законодавства України про охорону здоров'я, законів України "Про протидію поширенню	

здоров'я, законів України "Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення", "Про протидію поширенню хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ", "Про захист населення від інфекційних хвороб", цього Закону, інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до них. 2. Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлені інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України у сфері протидії захворюванню на туберкульоз, застосовуються правила міжнародного договору.	хвороб, зумовлених вірусом імунодефіциту людини (ВІЛ), та правовий і соціальний захист людей, які живуть з ВІЛ", "Про захист населення від інфекційних хвороб", "Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення", "Про систему громадського здоров'я", цього Закону, інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до них. 2. Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлені інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України у сфері подолання туберкульозу, застосовуються правила міжнародного договору.	
Розділ II ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ЗАХВОРЮВАННЮ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ, ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ТА ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В ЦІЙ СФЕРІ	Розділ II ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ ПОДОЛАННЯ ТУБЕРКУЛЬОЗУ, ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ТА ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В ЦІЙ СФЕРІ	
Стаття 3. Основні засади державної політики у сфері протидії захворюванню на туберкульоз 1. Протидія захворюванню на туберкульоз є складовою державної політики щодо забезпечення якісної і доступної медичної допомоги, реалізації державних цільових програм лікування найбільш поширених небезпечних для здоров'я і життя людини захворювань, проведення обов'язкових профілактичних медичних оглядів з метою ранньої діагностики захворювань, надання	Стаття 3. Основні засади державної політики у сфері подолання туберкульозу 2. Подолання туберкульозу є складовою державної політики щодо забезпечення якісної і доступної медичної допомоги, соціальних послуг та інших послуг, реалізації програми державних гарантій медичного обслуговування населення, державних стратегій та заходів з подолання туберкульозу, організації профілактичних медичних оглядів, заходів з ранньої діагностики захворювань.	

гарантованого обсягу безоплатної медичної допомоги. Здійснення протитуберкульозних заходів, забезпечення кожному громадянину в разі захворювання на туберкульоз безоплатності, доступності та рівних можливостей отримання відповідної медичної допомоги належать до завдань центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування.	Здійснення протитуберкульозних заходів, забезпечення кожній людині в разі захворювання на туберкульоз безоплатності, доступності та рівних можливостей отримання відповідної медичної допомоги, у тому числі шляхом створення та функціонування єдиної системи протитуберкульозної медичної допомоги населенню, що надається закладами охорони здоров'я незалежно від форми власності та відомчого підпорядкування, системи соціальної, фізичної та медичної реабілітації людини, яка хворіє на туберкульоз, належать до завдань центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування.	
Стаття 4. Державні гарантії у сфері протидії поширенню захворювання на туберкульоз 1. Медична допомога, туберкулінодіагностика, хіміопрофілактика туберкульозу (далі - хіміопрофілактика) та санаторно-курортне лікування хворих на туберкульоз у державних і комунальних закладах охорони здоров'я здійснюються (надаються) безоплатно. 2. Під час лікування хворі на туберкульоз безперервно та безоплатно забезпечуються протитуберкульозними препаратами відповідно до їх переліку і обсягів, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. 3. Хворі на туберкульоз, а також малолітні і неповнолітні особи, інфіковані мікобактеріями туберкульозу, під час стаціонарного чи	Стаття 4. Державні гарантії у сфері подолання туберкульозу 1. Медична та паліативна допомога, діагностика латентної туберкульозної інфекції, профілактичне лікування туберкульозу (далі - профілактичне лікування) та реабілітація людей, які хворіють на туберкульоз, та людей з латентною туберкульозною інфекцією у закладах охорони здоров'я здійснюються (надаються) безоплатно відповідно до законодавства, у тому числі про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення. 2. Під час лікування, люди, які хворіють на туберкульоз, безперервно та в повному обсязі забезпечуються протитуберкульозними препаратами та препаратами для лікування побічних реакцій, відповідно до їх переліку і обсягів, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. 3. Люди, які хворіють на туберкульоз, під час стаціонарного лікування чи реабілітації у регіональних фтизіопульмонологічних центрах, безоплатно забезпечуються харчуванням за	

санаторно-курортного лікування у протитуберкульозних закладах безоплатно забезпечуються харчуванням за нормами, встановленими Кабінетом Міністрів України.	нормами, встановленими Кабінетом Міністрів України. 4. Людям, які хворіють на туберкульоз, та людям з латентною туберкульозною інфекцією гарантується доступ до спеціалізованої медичної допомоги, зокрема для лікування усіх форм туберкульозу та супутньої патології у закладах охорони здоров'я різного профілю.	
Стаття 5. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері протидії захворюванню на туберкульоз 1. Кабінет Міністрів України у сфері протидії захворюванню на туберкульоз: 1) відповідно до закону розробляє, затверджує та забезпечує виконання відповідних державних цільових програм; 2) спрямовує та координує роботу міністерств, інших органів виконавчої влади; 3) забезпечує реалізацію державної фінансової політики та вживає заходів щодо створення та удосконалення матеріально-технічної бази закладів охорони здоров'я, установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби, підприємств, установ та організацій, залучених до проведення протитуберкульозних заходів, у частині проведення ними таких заходів; 4) забезпечує контроль за виконанням протитуберкульозних заходів органами виконавчої влади; 5) затверджує норми харчування у протитуберкульозних закладах відповідно для осіб, хворих на туберкульоз, та малолітніх і неповнолітніх осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу;	Стаття 5. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері подолання туберкульозу 1. Кабінет Міністрів України у сфері подолання туберкульозу: 1) відповідно до закону розробляє, затверджує та забезпечує виконання відповідних державних цільових програм; 2) спрямовує та координує роботу міністерств, інших органів виконавчої влади; 3) вживає заходів щодо створення та удосконалення матеріально-технічної бази закладів охорони здоров'я, установ і закладів громадського здоров'я, підприємств, установ та організацій, залучених до проведення протитуберкульозних заходів, у частині проведення ними таких заходів; 4) забезпечує контроль за виконанням протитуберкульозних заходів органами виконавчої влади; 5) затверджує норми харчування у регіональних фтизіопульмонологічних центрах, що надають медичні послуги в умовах стаціонару для людей, які хворіють на туберкульоз; 6) затверджує перелік професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам,	

6) затверджує перелік професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам, порядок проведення цих оглядів та видачі особистих медичних книжок; 7) здійснює інші повноваження, визначені законом.	порядок проведення цих оглядів та видачі особистих медичних книжок; 7) затверджує державну стратегію з подолання туберкульозу в Україні; 8) здійснює інші повноваження, визначені законом.	
Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, у сфері протидії захворюванню на туберкульоз 1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я: 1) забезпечує формування державної політики у сфері протидії поширенню захворювання на туберкульоз; 2) узагальнює практику застосування законодавства у сфері протидії захворюванню на туберкульоз, розробляє пропозиції щодо його удосконалення та вносить в установленому порядку проекти відповідних нормативних актів; 3) забезпечує в межах своїх повноважень нормативно-правове регулювання з питань надання медичної допомоги хворим на туберкульоз, туберкулінодіагностики, хіміопрофілактики та санаторно-курортного лікування хворих на туберкульоз, у тому числі затверджує: порядок ведення реєстру хворих на туберкульоз та порядок обліку захворювань на туберкульоз;	Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, у сфері подолання туберкульозу 1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я: 1) забезпечує формування державної політики у сфері подолання туберкульозу та розробляє державну стратегію з подолання туберкульозу в Україні; 2) узагальнює практику застосування законодавства у сфері подолання туберкульозу, розробляє пропозиції щодо його удосконалення та вносить в установленому порядку проекти відповідних нормативних актів; 3) забезпечує в межах своїх повноважень нормативно-правове регулювання з питань профілактики, виявлення та діагностики туберкульозу, надання медичної допомоги людям, які хворіють на туберкульоз, діагностики та лікування латентної туберкульозної інфекції, паліативної допомоги та реабілітації людей, які хворіють на туберкульоз, у тому числі затверджує: порядок надання послуг з амбулаторного лікування	

форми відповідної облікової документації, порядок її видачі та заповнення; 4) визначає, у тому числі за погодженням з відповідними центральними органами виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері освіти, у сфері виконання покарань, правила та періодичність проведення обов'язкових профілактичних медичних оглядів на туберкульоз осіб, зазначених у частині третій статті 9 цього Закону, перелік застосовуваних при здійсненні таких оглядів клінічних, рентгенологічних та лабораторних досліджень, а також категорії осіб, віднесених до груп підвищеного ризику захворювання на туберкульоз; 5) аналізує і прогнозує епідемічну ситуацію в Україні, у тому числі в окремих регіонах, розробляє пропозиції щодо здійснення профілактики і зниження рівня захворюваності на туберкульоз, поліпшення епідемічної ситуації та подає їх на розгляд Кабінету Міністрів України;	людей, які хворіють на туберкульоз, у закладах первинної медичної допомоги; порядок надання послуг громадського здоров'я в сфері подолання туберкульозу; порядок організації виявлення туберкульозу та латентної туберкульозної інфекції; порядок епідеміологічного нагляду за туберкульозом; стандарт інфекційного контролю для закладів охорони здоров'я, що надають допомогу людям, які хворіють на туберкульоз; порядок транспортування зразків біологічного матеріалу для забезпечення мікробіологічної діагностики туберкульозу на всіх рівнях надання медичної допомоги; типові положення про мікробіологічні лабораторії з діагностики туберкульозу; 4) визначає, у тому числі за погодженням з відповідними центральними органами виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері соціальної політики, освіти і науки, у сфері виконання покарань, правила та періодичність проведення обов'язкових профілактичних медичних оглядів на туберкульоз, перелік застосовуваних при здійсненні таких оглядів клінічних, радіологічних та інших інструментальних методів дослідження, лабораторних досліджень, а також категорії осіб, віднесених до груп підвищеного ризику та ключових груп захворювання на туберкульоз; 5) аналізує і прогнозує епідемічну ситуацію в Україні, у тому числі в окремих регіонах, розробляє пропозиції щодо здійснення профілактики і зниження рівня захворюваності на туберкульоз, поліпшення епідемічної ситуації та подає їх на розгляд Кабінету Міністрів України; 6) забезпечує функціонування системи епідеміологічного моніторингу захворювання на туберкульоз;	
---	---	--

6) забезпечує функціонування системи епідеміологічного моніторингу захворювання на туберкульоз; 7) здійснює відповідно до закону державні закупівлі медичного обладнання, медичних імунобіологічних препаратів та відповідних тестів для діагностики туберкульозу, протитуберкульозних препаратів для хіміопрофілактики та лікування туберкульозу; 8) вживає заходів для забезпечення створення в регіонах річного запасу протитуберкульозних препаратів і здійснює контроль за їх використанням; 9) формує і розміщує в установленому законом порядку державне замовлення на підготовку фахівців у сфері профілактики, діагностики та лікування туберкульозу; 10) визначає перелік протитуберкульозних закладів; 11) забезпечує інформування населення з питань запобігання виникненню та поширенню туберкульозу, епідемічної ситуації щодо захворюваності на туберкульоз в Україні та світі; 12) здійснює інші повноваження, визначені законом.	7) забезпечує відповідно до закону державні закупівлі медичних виробів, медичних імунобіологічних препаратів та відповідних тестів для діагностики туберкульозу, протитуберкульозних препаратів для лікування туберкульозу, у тому числі лікування латентної туберкульозної інфекції (профілактичного лікування); 8) вживає організаційних заходів для створення в регіонах буферного запасу протитуберкульозних препаратів; 9) формує і розміщує в установленому законом порядку державне замовлення на підготовку фахівців у сфері профілактики, діагностики та лікування туберкульозу, розробляє та забезпечує виконання плану заходів з розвитку кадрового потенціалу у сфері подолання туберкульозу з урахуванням державної політики щодо людських ресурсів для систем охорони здоров'я та громадського здоров'я; 10) забезпечує інформування населення, у тому числі через суб'єктів системи громадського здоров'я, щодо запобігання виникненню та поширенню туберкульозу, зокрема щодо його раннього виявлення, епідемічної ситуації, захворюваності на туберкульоз в Україні та світі, розробляє відповідний план інформаційних заходів; 11) забезпечує здійснення оцінки ефективності протитуберкульозних заходів; 12) здійснює інші повноваження, визначені законом.	
--	--	--

Стаття 7. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органів виконавчої влади у сфері протидії захворюванню на туберкульоз 1. Рада міністрів Автономної Республіки Крим і місцеві органи виконавчої влади у сфері протидії захворюванню на туберкульоз в межах своїх повноважень: 1) забезпечують реалізацію державної політики у сфері протидії захворюванню на туберкульоз, організовують розроблення і виконання відповідних регіональних та місцевих програм, беруть участь у розробленні та виконанні державних програм; 2) забезпечують відповідно до закону виконання заходів соціального захисту хворих на туберкульоз та малолітніх і неповнолітніх осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу; 3) здійснюють протитуберкульозні заходи та контролюють їх виконання юридичними і фізичними особами; 4) інформують населення через медіа про епідемічну ситуацію щодо захворюваності на туберкульоз у регіоні та заходи, що здійснюються з метою її поліпшення; 5) організують забезпечення кадровими, фінансовими та матеріально-технічними ресурсами комунальні протитуберкульозні заклади.	Стаття 7. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органів виконавчої влади у сфері подолання туберкульозу 1. Рада міністрів Автономної Республіки Крим і місцеві органи виконавчої влади у сфері подолання туберкульозу в межах своїх повноважень: 1) забезпечують реалізацію державної політики у сфері подолання туберкульозу, організовують розроблення і виконання відповідних регіональних та місцевих програм, беруть участь у розробленні та виконанні державних програм; 2) забезпечують відповідно до Закону виконання заходів соціального захисту людей, які хворіють на туберкульоз; 3) здійснюють протитуберкульозні заходи та контролюють їх виконання юридичними і фізичними особами; 4) інформують населення через медіа про епідемічну ситуацію щодо захворюваності на туберкульоз у регіоні та заходи, що здійснюються з метою її поліпшення, беруть участь у реалізації відповідного плану інформаційних заходів щодо профілактики, раннього виявлення туберкульозу, у тому числі через систему дошкільної, загальної середньої професійної (професійнотехнічної), фахової передвищої та вищої освіти; 5) організують забезпечення кадровими, фінансовими ресурсами регіональних фтизіопульмонологічних центрів, а також	
--	---	--

	відповідність їх матеріально-технічної бази вимогам стандарту з інфекційного контролю для закладів охорони здоров'я, що надають допомогу людям, які хворіють на туберкульоз; 6) забезпечують розподіл централізовано закуплених за кошти державного бюджету протитуберкульозних препаратів та медичних виробів згідно з обсягами відповідних медичних послуг, що підлягають оплаті за програмою медичних гарантій у відповідному році, між регіональними фтизіопульмонологічними центрами та між надавачами первинної медичної допомоги за програмою медичних гарантій, що здійснюють супровід та лікування людей, які хворіють на туберкульоз, у тому числі профілактичне. 7) вживають заходів для забезпечення створення буферного запасу протитуберкульозних препаратів і здійснюють контроль за їх використанням.	
Стаття 8. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері протидії захворюванню на туберкульоз 1. Органи місцевого самоврядування у сфері протидії захворюванню на туберкульоз: 1) затверджують місцеві програми протидії захворюванню на туберкульоз, здійснюють їх матеріально-технічне і фінансове забезпечення та контроль за їх виконанням; 2) забезпечують виконання передбачених законом заходів соціального захисту хворих на туберкульоз;	Стаття 8. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері подолання туберкульозу 1. Органи місцевого самоврядування у сфері подолання туберкульозу: 1) затверджують місцеві програми подолання туберкульозу, соціальної підтримки людей, які хворіють на туберкульоз, здійснюють їх матеріальнотехнічне і фінансове забезпечення та контроль за їх виконанням; 2) забезпечують виконання передбачених законом заходів соціального захисту людей, які хворіють на туберкульоз;	

3) здійснюють інші повноваження, визначені законом.	3) здійснюють інші повноваження, визначені законом.	
Розділ III ОРГАНІЗАЦІЯ НАДАННЯ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ХВОРИМ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ ТА ІНШІ ЗАХОДИ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ЙОГО ПОШИРЕННЮ СЕРЕД НАСЕЛЕННЯ	Розділ III ОРГАНІЗАЦІЯ НАДАННЯ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ЛЮДЯМ, ЯКІ ХВОРІЮТЬ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ, ТА ІНШІ ЗАХОДИ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ЙОГО ПОШИРЕННЮ СЕРЕД НАСЕЛЕННЯ	
Стаття 9. Виявлення хворих на туберкульоз і осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу 1. Виявлення хворих на туберкульоз і осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу, забезпечується медичними працівниками відповідно до стандарту медичної допомоги у разі звернення особи за отриманням медичної допомоги до медичного закладу чи до медичного працівника, який здійснює медичну практику. При цьому у разі виявлення особи з будь-якими ознаками туберкульозу чи у разі звернення контактної особи медичний працівник зобов'язаний направити її для подальшого обстеження до лікаря-спеціаліста (фтизіатра) чи до відповідного протитуберкульозного закладу.	Стаття 9. Виявлення людей, які хворіють на туберкульоз, і людей з латентною туберкульозною інфекцією 1. Пасивне виявлення людей, які хворіють на туберкульоз, здійснюється шляхом обов'язкового призначення та проведення діагностичних досліджень на туберкульоз за наявності характерних скарг чи симптомів при зверненні пацієнта за отриманням медичної допомоги з будь-яких причин до будь-якого закладу охорони здоров'я незалежно від форми власності чи відомчого підпорядкування або до фізичної особи - підприємця, яка одержала ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики. Активне виявлення людей, які хворіють на туберкульоз, і людей з латентною туберкульозною інфекцією (систематичний скринінг на туберкульоз) обов'язково здійснюється надавачами первинної медичної допомоги серед осіб, якими подано декларацію про вибір лікаря, який надає первинну медичну допомогу, такому надавачу, шляхом постійного виявлення пацієнтів, які відносяться до груп ризику розвитку туберкульозу, у тому числі латентного, та організації і проведення їх щорічного обстеження на наявність туберкульозу. Активне та пасивне виявлення туберкульозу та виявлення латентної туберкульозної інфекції проводиться відповідно до стандартів охорони здоров'я при туберкульозі та порядку організації виявлення туберкульозу та латентної туберкульозної інфекції, встановлених центральним	

2. З метою своєчасного виявлення хворих на туберкульоз і осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу, та запобігання поширенню цього захворювання здійснюються обов'язкові профілактичні медичні огляди на туберкульоз. Обов'язкові профілактичні медичні огляди на туберкульоз у державних і комунальних закладах охорони здоров'я проводяться безоплатно. Порядок проведення обов'язкових профілактичних медичних оглядів на туберкульоз встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.	органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. Послуги з активного та пасивного виявлення людей, які хворіють на туберкульоз і людей з латентною туберкульозною інфекцією включаються до відповідних пакетів медичних послуг, що підлягають оплаті в рамках програми медичних гарантій. Послуги з активного та пасивного виявлення туберкульозу і латентної туберкульозної інфекції надаються громадянам України, а також іноземцям та особам без громадянства незалежно від підстави перебування таких осіб на території України та наявності документів, які посвідчують особу, у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я. 2. З метою своєчасного виявлення людей, які хворіють на туберкульоз, і людей з латентною туберкульозною інфекцією та запобігання поширенню цього захворювання здійснюються обов'язкові профілактичні медичні огляди на туберкульоз. Обов'язкові профілактичні медичні огляди на туберкульоз у державних і комунальних закладах охорони здоров'я проводяться за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів відповідно до законодавства. Порядок проведення обов'язкових профілактичних медичних оглядів на туберкульоз встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. Перелік осіб, які підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам на туберкульоз, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.	
---	--	--

3. Обов'язковим профілактичним медичним оглядам на туберкульоз підлягають: 1) малолітні та неповнолітні особи - щороку; 2) працівники окремих професій, виробництв та організацій, професійна діяльність яких пов'язана з обслуговуванням населення та/або виконанням робіт, під час здійснення яких є високий ризик зараження збудником захворювання на туберкульоз інших осіб, - до прийняття на роботу та надалі у строки, визначені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я; 3) студенти вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації - перед початком проходження виробничої практики, що передбачає виконання робіт, зазначених у пункті 2 частини третьої цієї статті; 4) особи, стосовно яких суд обрав запобіжний захід у вигляді взяття під варту, - протягом першої доби з моменту взяття під варту; 5) особи, які тримаються в установах виконання покарань, - під час прибуття до цих установ, а в подальшому - не рідше одного разу на рік та за місяць до звільнення, про що робиться відповідний запис у довідці про відбуття покарання; 6) особи, звільнені з установ виконання покарань, - протягом місяця після прибуття до місця проживання чи перебування; 7) особи, віднесені до груп підвищеного ризику захворювання на туберкульоз, у тому числі соціально дезадаптовані, із супутніми захворюваннями на хронічний алкоголізм, наркоманію чи токсикоманію, - щороку. 4. Перелік професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам на туберкульоз, а також порядок проведення цих оглядів для працівників, зазначених у пункті 2 частини третьої		
---	--	--

цієї статті, встановлюються Кабінетом Міністрів України. 5. У разі погіршення епідемічної ситуації щодо захворюваності на туберкульоз за поданням головного державного санітарного лікаря адміністративної території, на якій показники захворюваності на туберкульоз значно перевищують усталений рівень для даної території, органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування приймають рішення про проведення позачергових обов'язкових профілактичних медичних оглядів на туберкульоз осіб, які підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам, чи інших груп населення, серед яких рівень захворюваності значно перевищує середній показник на відповідній території. 6. Критерії віднесення певної категорії осіб до групи підвищеного ризику захворювання на туберкульоз встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. 7. Особи, які відмовилися пройти обов'язковий профілактичний медичний огляд на туберкульоз або ухиляються від його проходження у визначений законом строк, відсторонюються від роботи, учні і студенти (слухачі) - від відвідування навчальних та дитячих закладів, а студенти також від проходження виробничої практики на період до проходження такого огляду. 8. З метою забезпечення реєстрації випадку захворювання на туберкульоз, організації належного медичного обстеження хворого на туберкульоз, його лікування та здійснення відповідних протиепідемічних заходів медичний працівник, який	3. У разі погіршення епідемічної ситуації щодо захворюваності на туберкульоз за поданням головного державного санітарного лікаря адміністративної території, на якій показники захворюваності на туберкульоз значно перевищують усталений рівень для даної території, органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування приймають рішення про проведення позачергових обов'язкових профілактичних медичних оглядів на туберкульоз осіб, які підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам, чи інших груп населення, серед яких рівень захворюваності значно перевищує середній показник на відповідній території. 4. Критерії віднесення певної категорії осіб до ключових груп та групи підвищеного ризику захворювання на туберкульоз встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. 5. Особи, які відмовилися пройти обов'язковий профілактичний медичний огляд на туберкульоз або ухиляються від його проходження у визначений законом строк, відсторонюються від роботи, учні і студенти (слухачі) - від відвідування закладів освіти та дитячих закладів, а студенти також від проходження виробничої практики на період до проходження такого огляду. 6. З метою забезпечення реєстрації випадку захворювання на туберкульоз, організації належного медичного обстеження людини, яка хворіє на туберкульоз, його лікування та здійснення відповідних протиепідемічних заходів медичний працівник, який виявив захворювання на	
--	--	--

виявив захворювання на туберкульоз, зобов'язаний повідомити про це головному державному санітарному лікарю відповідної адміністративної території та районному/міському фтизіатру за місцем виявлення випадку хвороби. Форма зазначеного повідомлення та порядок його подання затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.	туберкульоз, зобов'язаний повідомити про це регіональний центр контролю та профілактики хвороб та регіональний фтизіопульмонологічний центр, згідно з порядком епідеміологічного нагляду за туберкульозом.	
	Стаття 10. Лабораторії з діагностики туберкульозу у системі протитуберкульозної медичної допомоги населенню 1. Діагностика туберкульозу забезпечується трирівневою мережею лабораторій, які утворюються та функціонують у закладах охорони здоров'я. 2. Мікробіологічні лабораторії з діагностики туберкульозу першого рівня функціонують у загальних закладах охорони здоров'я та/або кластерних закладах охорони здоров'я у госпітальних кластерах та у закладах охорони здоров'я, що забезпечують медичне обслуговування засуджених та осіб, взятих під варту. Ці лабораторії забезпечують первинну мікробіологічну діагностику туберкульозу. 3. Мікробіологічні лабораторії з діагностики туберкульозу другого рівня функціонують у структурі регіональних фтизіопульмонологічних центрів та здійснюють повну мікробіологічну діагностику туберкульозу. Ці лабораторії зобов'язані організовувати і здійснювати зовнішній контроль якості досліджень, що виконуються в лабораторіях першого рівня.	

	4. Мікробіологічною лабораторією з діагностики туберкульозу третього рівня є лабораторія, що виконує функції референс-лабораторії в системі громадського здоров'я. Ця лабораторія здійснює організаційно-методичне керівництво та забезпечує функціонування системи зовнішнього контролю якості роботи лабораторій з мікробіологічної діагностики туберкульозу першого і другого рівнів, контроль за роботою лабораторій другого рівня, надає організаційно-методичну допомогу з оптимізації лабораторної мережі з мікробіологічної діагностики туберкульозу в Україні. На лабораторію з мікробіологічної діагностики туберкульозу, що виконує функції референс-лабораторії, також покладаються функції з розробки нормативно-правових актів з питань мікробіологічної діагностики туберкульозу та стандартів з мікробіологічної діагностики туберкульозу відповідно до міжнародних вимог та впровадження сучасних методів діагностики туберкульозу. Лабораторія, що виконує функції референс-лабораторії, забезпечує співробітництво з референс-лабораторією Всесвітньої організації охорони здоров'я для участі в міжнародних програмах забезпечення зовнішнього контролю якості мікробіологічних досліджень. 5. Типові положення про мікробіологічні лабораторії з діагностики туберкульозу, а також інструкція з мікробіологічної діагностики туберкульозу затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.	
Стаття 10. Організація надання медичної допомоги хворим на туберкульоз та здійснення інфекційного контролю за захворюванням на туберкульоз	Стаття 11. Організація надання медичної допомоги людям, які хворіють на туберкульоз, та здійснення інфекційного контролю за захворюванням на туберкульоз	

1. Медична допомога хворим на туберкульоз надається амбулаторно або в умовах стаціонару протитуберкульозного закладу відповідно до галузевих стандартів надання медичної допомоги та стандарту інфекційного контролю за захворюванням на туберкульоз. 2. Обов'язковими умовами проведення протитуберкульозного лікування є надання письмової інформованої згоди хворого (пацієнта) або його законного представника чи піклувальника на проведення лікування та його письмове попередження про необхідність і умови дотримання протиепідемічного режиму. 3. Контроль за дотриманням хворими призначеного лікарем режиму лікування та протиепідемічного режиму, у тому числі виявлення їх порушення, здійснюється медичними працівниками, які відповідно здійснюють або мають здійснювати лікування хворого на туберкульоз. 4. Хворим на заразні форми туберкульозу забезпечується госпіталізація до протитуберкульозних закладів.	1. Медична допомога людям, які хворіють на туберкульоз, надається алузевих стандартів надання медичної допомоги та стандарту інфекційного контролю за захворюванням на туберкульоз та порядку надання послуг з амбулаторного лікування людей, які хворіють на туберкульоз, у закладах первинної медичної допомоги. Організаційні, протиепідемічні та профілактичні заходи із запобігання поширення туберкульозу в протитуберкульозних закладах здійснюються відповідно до стандарту інфекційного контролю, який затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. 2. Обов'язковими умовами проведення протитуберкульозного лікування є надання письмової інформованої згоди пацієнта або його законного представника чи піклувальника на проведення лікування та його письмове попередження про необхідність і умови дотримання протиепідемічного режиму. 3. Контроль за дотриманням пацієнтами призначеного лікарем режиму лікування та протиепідемічного режиму, у тому числі виявлення їх порушення, здійснюється медичними працівниками, які відповідно здійснюють або мають здійснювати лікування людини, яка хворіє на туберкульоз. 4. Людям, які хворіють на туберкульоз з бактеріовиділенням, у разі наявності показів до госпіталізації, що встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері охорони здоров'я, забезпечується	
--	--	--

5. У разі відмови хворих на заразні форми туберкульозу від госпіталізації їх лікування може проводитися амбулаторно за можливості їх ізоляції в домашніх умовах.	госпіталізація до регіонального фтизіопульмонологічного центру. 5. У разі відмови людини, яка хворіє на туберкульоз з бактеріовиділенням, від госпіталізації її лікування може проводитися амбулаторно за можливості її ізоляції в домашніх умовах. 6. Медична допомога людям, які хворіють на туберкульоз, громадянам України, а також іноземцям та особам без громадянства надається незалежно від підстави їх перебування на території України та наявності документів, які посвідчують особу, у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я.	
Стаття 11. Примусова госпіталізація хворих на заразні форми туберкульозу за рішенням суду 1. У разі якщо хворі на заразні форми туберкульозу, у тому числі під час амбулаторного чи стаціонарного лікування, порушують протиепідемічний режим, що ставить під загрозу зараження туберкульозом інших осіб, з метою запобігання поширенню туберкульозу за рішенням суду вони можуть бути примусово госпіталізовані до протитуберкульозних закладів, що мають відповідні відділення (палати) для розміщення таких хворих. 2. Заява про примусову госпіталізацію чи про продовження строку примусової госпіталізації хворого на заразну форму туберкульозу подається до суду представником протитуберкульозного закладу, що здійснює відповідне лікування цього хворого,	Стаття 12. Примусова госпіталізація людей, які хворіють на туберкульоз з бактеріовиділенням (хворих на заразні форми туберкульозу) за рішенням суду 1. У разі якщо люди, які хворіють на туберкульоз з бактеріовиділенням (хворі на заразні форми туберкульозу), у тому числі під час амбулаторного чи стаціонарного лікування, порушують протиепідемічний режим, що ставить під загрозу зараження туберкульозом інших осіб, з метою запобігання поширенню туберкульозу за рішенням суду вони можуть бути примусово госпіталізовані до регіональних фтизіопульмонологічних центрів (протитуберкульозних закладів), що мають відповідні відділення (палати) для розміщення таких хворих. 2. Заява про примусову госпіталізацію чи про продовження строку примусової госпіталізації людини, яка хворіє на туберкульоз з бактеріовиділенням (хворого на заразні форми	

протягом 24 годин з моменту виявлення порушення хворим протиепідемічного режиму. До заяви додається мотивований висновок лікаря, який здійснює або має здійснювати лікування цього хворого, про необхідність відповідно примусової госпіталізації до протитуберкульозного закладу чи про продовження строку примусової госпіталізації. 3. Примусова госпіталізація осіб, стосовно яких судом ухвалено відповідне рішення, здійснюється з урахуванням висновку лікаря на строк до трьох місяців. 4. Продовження строку примусової госпіталізації таких осіб здійснюється за рішенням суду на визначений ним строк з урахуванням висновку лікаря, який здійснює лікування цього хворого. 5. Рішення про примусову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу чи про продовження строку примусової госпіталізації хворих на заразні форми туберкульозу приймається судом за місцем виявлення зазначених хворих або за місцезнаходженням протитуберкульозного закладу та підлягає негайному виконанню. Органи Національної поліції за зверненням керівника протитуберкульозного закладу надають у межах своїх повноважень допомогу у забезпеченні виконання рішення суду. {Частина п'ята статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 901-VIII від 23.12.2015}	туберкульозу) подається до суду представником регіонального фтизіопульмонологічного центру (протитуберкульозного закладу), що здійснює відповідне лікування цього хворого, протягом 24 годин з моменту виявлення порушення хворим протиепідемічного режиму. До заяви додається мотивований висновок лікаря, який здійснює або має здійснювати лікування цього хворого, про необхідність відповідно примусової госпіталізації до регіонального фтизіопульмонологічного центру (протитуберкульозного закладу) чи про продовження строку примусової госпіталізації. 3. Примусова госпіталізація осіб, стосовно яких судом ухвалено відповідне рішення, здійснюється з урахуванням висновку лікаря на строк до трьох місяців. 4. Продовження строку примусової госпіталізації таких осіб здійснюється за рішенням суду на визначений ним строк з урахуванням висновку лікаря, який здійснює лікування цього хворого. 5. Рішення про примусову госпіталізацію до регіонального фтизіопульмонологічного центру (протитуберкульозного закладу) чи про продовження строку примусової госпіталізації людей, які хворіють на туберкульоз з бактеріовиділенням (хворих на заразні форми туберкульозу) приймається судом за місцем виявлення зазначених хворих або за місцезнаходженням регіонального фтизіопульмонологічного центру (протитуберкульозного закладу) та підлягає негайному виконанню. Територіальні органи поліції за зверненням керівника регіонального фтизіопульмонологічного центру (протитуберкульозного закладу) надають у межах	
--	---	--

6. Примусова госпіталізація хворих на заразні форми туберкульозу, які страждають на психічні розлади, здійснюється в установленому цим Законом порядку з урахуванням законодавства про психіатричну допомогу. 7. Невиконання рішення суду про примусову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу чи про продовження строку примусової госпіталізації тягне кримінальну відповідальність відповідно до закону.	своїх повноважень допомогу у забезпеченні виконання рішення суду. 6. Примусова госпіталізація людей, які хворіють на туберкульоз з бактеріовиділенням (хворих на заразні форми туберкульозу), які страждають на психічні розлади, здійснюється в установленому цим Законом порядку з урахуванням законодавства про психіатричну допомогу. 7. Невиконання рішення суду про примусову госпіталізацію до регіонального фтизіопульмонологічного центру (протитуберкульозного закладу) чи про продовження строку примусової госпіталізації тягне кримінальну відповідальність відповідно до закону.	
Стаття 12. Профілактичні щеплення проти туберкульозу 1. Профілактичні щеплення проти туберкульозу проводяться відповідно до законодавства у сфері захисту населення від інфекційних хвороб. 2. Профілактичні щеплення проти туберкульозу проводяться безоплатно, за рахунок коштів державного, місцевих бюджетів, інших джерел, не заборонених законодавством.	Стаття 13. Профілактичні щеплення проти туберкульозу 1. Профілактичні щеплення проти туберкульозу проводяться відповідно до законодавства у сфері захисту населення від інфекційних хвороб. 2. Профілактичні щеплення проти туберкульозу проводяться безоплатно, за рахунок коштів державного, місцевих бюджетів, інших джерел, не заборонених законодавством.	
Стаття 13. Заходи з профілактики туберкульозу у навчальних закладах та дитячих закладах оздоровлення та відпочинку 1. Відвідування навчальних закладів та дитячих закладів оздоровлення та відпочинку всіх типів і форм власності особами, хворими на заразну форму туберкульозу, забороняється до завершення ними лікування та досягнення критеріїв одужання, встановлених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.	Стаття 14. Заходи з профілактики туберкульозу у закладах освіти та дитячих закладах оздоровлення та відпочинку 1. Допуск до відвідування закладів освіти та дитячих закладів оздоровлення та відпочинку всіх типів і форм власності людьми, які хворіють на туберкульоз з бактеріовиділенням, до завершення ними лікування здійснюється в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.	

2. Організація навчання вихованців, учнів та студентів (слухачів), хворих на заразну форму туберкульозу, забезпечується в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.	2. Здобувачам освіти, які хворіють на туберкульоз, створюються умови для інституційної, індивідуальної чи дистанційної форм здобуття освіти (у тому числі і в закладах охорони здоров'я). Керівники закладів охорони здоров'я, дитячих закладів оздоровлення та відпочинку за місцем перебування чи проживання дитини (за вибором батьків) або здобувача освіти зобов'язані створити умови для здобуття освіти. Організація навчання вихованців, учнів та студентів (слухачів), які хворіють на туберкульоз з бактеріовиділенням, забезпечується в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері освіти, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.	
Стаття 14. Обмеження, пов'язані з виконанням робіт, під час здійснення яких є високий ризик можливості зараження збудником захворювання на туберкульоз інших осіб 1. Працівники окремих професій, виробництв та організацій, професійна діяльність яких пов'язана з обслуговуванням населення та/або виконанням робіт, під час здійснення яких є високий ризик зараження збудником захворювання на туберкульоз інших осіб, а також студенти вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації, які мають виконувати зазначені роботи під час проходження виробничої практики, не допускаються до виконання робіт без проходження обов'язкового профілактичного медичного огляду на туберкульоз. 2. У разі виявлення у таких працівників та/або студентів захворювання на заразну форму	Стаття 15. Обмеження, пов'язані з виконанням робіт, під час здійснення яких є високий ризик можливості зараження збудником захворювання на туберкульоз інших осіб 1. Працівники окремих професій, виробництв та організацій, професійна діяльність яких пов'язана з обслуговуванням населення та/або виконанням робіт, під час здійснення яких є високий ризик зараження збудником захворювання на туберкульоз інших осіб, а також студенти закладів вищої освіти, які мають виконувати зазначені роботи під час проходження виробничої практики, не допускаються до виконання робіт без проходження обов'язкового профілактичного медичного огляду на туберкульоз. 2. У разі виявлення у таких працівників та/або студентів захворювання на туберкульоз з бактеріовиділенням вони відсторонюються від	

туберкульозу вони відсторонюються від виконання робіт до припинення виділення з організму збудника туберкульозу та отримання медичного висновку щодо можливості виконання таких робіт.	виконання робіт до припинення виділення з організму збудника туберкульозу та отримання медичного висновку щодо можливості виконання таких робіт.	
Стаття 15. Хіміопрофілактика туберкульозу 1. Хіміопрофілактиці підлягають: 1) діти, інфіковані мікобактеріями туберкульозу, віком до шести років з числа контактних осіб; 2) особи, інфіковані водночас мікобактеріями туберкульозу та вірусом набутого імунodefіциту людини; 3) інші особи, інфіковані мікобактеріями туберкульозу, з числа контактних осіб за наявності медичних показань. 2. Рішення про наявність медичних показань для проведення хіміопрофілактики особам, інфікованим мікобактеріями туберкульозу, приймається лікарем-фтизіатром. 3. Хіміопрофілактика туберкульозу здійснюється безоплатно в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.	Стаття 16. Профілактичне лікування туберкульозу 1. Профілактичному лікуванню підлягають особи, які знаходяться у групі ризику розвитку туберкульозу, перелік яких встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. 2. Рішення про наявність медичних показань для проведення профілактичного лікування приймається лікуючим лікарем відповідно до стандартів охорони здоров'я при туберкульозі. 3. Профілактичне лікування туберкульозу для пацієнтів, які мають медичні покази, здійснюються за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів відповідно до законодавства. Медичні послуги з профілактичного лікування включаються до відповідних пакетів медичних послуг, що підлягають оплаті в рамках програми медичних гарантій. Протитуберкульозні препарати для профілактичного лікування закуповуються централізовано за кошти державного бюджету та розподіляються між закладами охорони здоров'я відповідно до законодавства.	
Стаття 16. Додаткові заходи щодо запобігання виникненню і поширенню туберкульозу	Стаття 17. Додаткові заходи щодо запобігання виникненню і поширенню туберкульозу	

1. Забороняється реалізація (відпуск) аптечними закладами фізичним особам лікарських засобів, віднесених до протитуберкульозної фармакотерапевтичної групи лікарських засобів Державного реєстру лікарських засобів України, без рецепта лікаря. 2. Інформація стосовно хворих на туберкульоз може вноситися до відповідного реєстру. Збір, використання та поширення такої інформації здійснюється з дотриманням вимог закону щодо захисту інформації про фізичну особу (персональних даних) у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. Ведення іншої облікової документації стосовно хворих на туберкульоз здійснюється з дотриманням вимог закону про захист персональних даних.	1. Забороняється реалізація (відпуск) аптечними закладами фізичним особам лікарських засобів, віднесених до протитуберкульозної фармакотерапевтичної групи лікарських засобів Державного реєстру лікарських засобів України, без рецепта лікаря. 2. Інформація стосовно людей, які хворіють на туберкульоз, вноситься до електронної системи охорони здоров'я. Ведення первинної облікової медичної документації стосовно пацієнтів, які хворіють на туберкульоз, здійснюється з дотриманням вимог Закону України «Про захист персональних даних». 3. За згодою людини, яка хворіє на туберкульоз або отримує профілактичне лікування туберкульозу, або її законного представника з метою організації комплексної та всебічної допомоги такій людині можуть надаватись послуги у сфері громадського здоров'я організаціями, які працюють у сфері протидії поширенню туберкульозу в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я. 4. За письмовою інформованою згодою людини, яка хворіє на туберкульоз або отримує профілактичне лікування туберкульозу, або її законного представника відомості про встановлений діагноз і отримуване лікування інформація про пацієнта та фактичне місце його перебування можуть передаватися надавачам послуг у сфері громадського здоров'я лише в інтересах та в обсязі,	
--	---	--

	визначеному самим пацієнтом, для захисту його прав і законних інтересів, надання психологічної підтримки, соціального супроводу та правової допомоги, якщо поінформованість про ці обставини має істотне значення для надання такої допомоги.	
Стаття 17. Здійснення протитуберкульозних заходів щодо сільськогосподарських тварин 1. Протитуберкульозні заходи щодо сільськогосподарських тварин здійснюються відповідно до нормативно-правових актів з питань ветеринарної медицини. 2. Продукція з неблагополучних щодо туберкульозу тваринницьких господарств використовується згідно з вимогами санітарних і ветеринарних правил щодо профілактики туберкульозу. 3. Організацію і контроль за проведенням ветеринарно-санітарних і протиепізоотичних заходів щодо туберкульозу у тваринницьких господарствах, у тому числі у приватних, особистих селянських, фермерських господарствах, на підприємствах, що переробляють і реалізують тваринницьку продукцію, здійснюють органи державної ветеринарної медицини.	Стаття 18. Здійснення протитуберкульозних заходів щодо сільськогосподарських тварин 1. Протитуберкульозні заходи щодо сільськогосподарських тварин здійснюються відповідно до нормативно-правових актів з питань ветеринарної медицини. 2. Продукція з неблагополучних щодо туберкульозу тваринницьких господарств використовується згідно з вимогами санітарних і ветеринарних правил щодо профілактики туберкульозу. 3. Організацію і контроль за проведенням ветеринарно-санітарних і протиепізоотичних заходів щодо туберкульозу у тваринницьких господарствах, у тому числі у приватних, особистих селянських, фермерських господарствах, на підприємствах, що переробляють і реалізують тваринницьку продукцію, здійснюють органи державної ветеринарної медицини.	
Розділ IV ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ НАДАННЯ ПРОТИТУБЕРКУЛЬОЗНОЇ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ДЕЯКИМ КАТЕГОРІЯМ ХВОРИХ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ	Розділ IV ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ НАДАННЯ ПРОТИТУБЕРКУЛЬОЗНОЇ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ДЕЯКИМ КАТЕГОРІЯМ ЛЮДЕЙ, ЯКІ ХВОРІЮТЬ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ	
Стаття 18. Медична допомога хворим на туберкульоз особам, взятим під варту, та засудженим до позбавлення чи обмеження волі або арешту 1. Порядок надання медичної допомоги хворим на туберкульоз особам, взятим під варту, чи які	Стаття 19. Медична допомога людям, які хворіють на туберкульоз, з числа осіб, взятих під варту, та засудженим до позбавлення чи обмеження волі або арешту 1. Порядок надання медичної допомоги людям, які хворіють на туберкульоз, з числа осіб, взятих під	

тримаються в установах виконання покарань, встановлюється Кабінетом Міністрів України. 2. У разі звільнення хворого на туберкульоз з місць позбавлення волі (арештного дому) установа виконання покарань, в якій такий хворий відбував покарання, інформує його про стан здоров'я та необхідність продовження лікування за обраним місцем проживання чи перебування, а також повідомляє про клінічну та диспансерну категорію його захворювання відповідний протитуберкульозний заклад. 3. У разі звільнення хворого на заразну форму туберкульозу відповідна установа виконання покарань попереджає його про необхідність дотримання протиепідемічного режиму, що засвідчується письмово, та за його згодою доставляє такого хворого санітарним транспортом до найближчого територіального протитуберкульозного закладу для госпіталізації та продовження лікування. У разі відсутності такої згоди питання примусової госпіталізації такого хворого вирішується в порядку, встановленому статтею 11 цього Закону.	варту, чи які тримаються в установах виконання покарань, встановлюється Кабінетом Міністрів України. 2. У разі звільнення людини, яка хворіє на туберкульоз, з місць позбавлення волі (арештного дому) установа виконання покарань, в якій така людина відбувала покарання, інформує його про стан здоров'я та необхідність продовження лікування за обраним місцем проживання чи перебування, а також надає медичну інформацію про його захворювання відповідному регіональному фтизіопульмонологічному центру. 3. У разі звільнення людини, яка хворіє на туберкульоз з бактеріовиділенням, відповідна установа виконання покарань попереджає його про необхідність дотримання протиепідемічного режиму, що засвідчується письмово, та за його згодою доставляє таку людину транспортом установи виконання покарань до найближчого регіонального фтизіопульмонологічного центру для госпіталізації та продовження лікування. У разі відсутності такої згоди питання примусової госпіталізації такої людини вирішується в порядку, встановленому статтею 12 цього Закону.	
Стаття 19. Медична допомога хворим на туберкульоз іноземцям та особам без громадянства 1. Хворі на туберкульоз іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають в Україні, а також особи, яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, мають право на медичну допомогу нарівні з громадянами України на умовах, передбачених цим Законом, іншими законами або міжнародними договорами України. {Частина перша статті 19 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5290-VI від 18.09.2012}		

2. Медична допомога хворим на туберкульоз іммігрантам надається згідно з вимогами цього Закону з дотриманням інших актів законодавства та міжнародно-правових зобов'язань України щодо захисту прав і свобод людини. 3. Порядок виявлення хворих на туберкульоз іммігрантів встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.		
Розділ V ПРАВА, ОБОВ'ЯЗКИ ТА СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ХВОРИХ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ ТА ІНФІКОВАНИХ МІКОБАКТЕРІЯМИ ТУБЕРКУЛЬОЗУ	Розділ V ПРАВА, ОБОВ'ЯЗКИ ТА СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ЛЮДЕЙ, ЯКІ ХВОРІЮТЬ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ, ТА ЛЮДЕЙ З ЛАТЕНТНОЮ ТУБЕРКУЛЬОЗНОЮ ІНФЕКЦІЄЮ	
Стаття 20. Права та обов'язки хворих на туберкульоз та інфікованих мікобактеріями туберкульозу 1. Хворі на туберкульоз та інфіковані мікобактеріями туберкульозу мають право, зокрема, на: 1) безоплатну медичну допомогу та належні відповідно до санітарних норм умови перебування під час лікування у протитуберкульозних закладах; 2) отримання інформації від медичного працівника, який здійснює лікування, про особливості захворювання, методику лікування, режим харчування, існуючі ризики для здоров'я, наслідки відмови від лікування, загрозу створення реальної небезпеки зараження оточуючих та відповідальність за порушення протиепідемічного режиму;	Стаття 20. Права та обов'язки людей, які хворіють на туберкульоз, та людей з латентною туберкульозною інфекцією 1. Люди, які хворіють на туберкульоз, та люди з латентною туберкульозною інфекцією мають право, зокрема, на: 1) безоплатну медичну допомогу та належні відповідно до санітарних норм умови перебування під час лікування у закладах охорони здоров'я; 2) отримання інформації від медичного працівника, який здійснює лікування, про особливості захворювання, методику лікування, режим харчування, існуючі ризики для здоров'я, наслідки відмови від лікування, загрозу створення реальної небезпеки зараження оточуючих та відповідальність за порушення протиепідемічного режиму; 3) реабілітацію, відповідно до медичних показань в межах коштів, виділених бюджетом;	

3) безоплатне санаторно-курортне лікування відповідно до медичних показань в межах коштів, виділених бюджетом; 4) надання психологічної допомоги; 5) можливість спілкування з членами сім'ї та іншими особами з дотриманням протиепідемічного режиму; 6) відправлення релігійних обрядів. 2. Хворі на туберкульоз, а також малолітні та неповнолітні особи, інфіковані мікобактеріями туберкульозу, мають право на безоплатне харчування під час стаціонарного чи санаторно-курортного лікування у протитуберкульозних закладах за нормами, встановленими Кабінетом Міністрів України. 3. Хворі на туберкульоз та інфіковані мікобактеріями туберкульозу зобов'язані: 1) дотримуватися призначеного їм відповідно до стандарту медичної допомоги режиму лікування; 2) дотримуватися правил внутрішнього розпорядку закладу охорони здоров'я під час стаціонарного чи санаторно-курортного лікування; 3) проходити у встановлені строки обов'язкові медичні огляди та обстеження на туберкульоз, визначені відповідними галузевими стандартами у сфері охорони здоров'я;	4) отримання психологічної допомоги та соціальних послуг; 5) можливість спілкування з членами сім'ї та іншими особами з дотриманням заходів інфекційного контролю; 6) участь у богослужіннях та релігійних обрядах з дотриманням заходів інфекційного контролю; 7) повідомляти медичним працівникам інформацію, необхідну для виявлення контактних осіб. 2. Люди, які хворіють на туберкульоз, мають право на безоплатне харчування під час стаціонарного лікування у регіональних фтизіопульмонологічних центрах за нормами, встановленими Кабінетом Міністрів України. 3. Люди, які хворіють на туберкульоз, та люди з латентною туберкульозною інфекцією зобов'язані: 1) дотримуватися призначеного їм відповідно до стандарту медичної допомоги режиму лікування; 2) дотримуватися правил внутрішнього розпорядку закладу охорони здоров'я під час стаціонарного лікування; 3) проходити у встановлені строки обов'язкові медичні огляди та обстеження на туберкульоз, визначені відповідними галузевими стандартами у сфері охорони здоров'я; 4) дотримуватися вимог протиепідемічного режиму.	
--	---	--

4) дотримуватися вимог протиепідемічного режиму. 4. Хворі на туберкульоз, звільнені з установ виконання покарань, зобов'язані протягом трьох діб після звільнення з місць позбавлення волі з'явитися до відповідного протитуберкульозного закладу для продовження лікування та медичного спостереження.	4. Люди, які хворіють на туберкульоз, звільнені з установ виконання покарань, зобов'язані протягом трьох діб після звільнення з місць позбавлення волі з'явитися до відповідного регіонального фтизіопульмонологічного центру для продовження лікування та медичного спостереження.	
Стаття 21. Соціальний захист хворих на туберкульоз та інфікованих мікобактеріями туберкульозу малолітніх і неповнолітніх осіб 1. Уперше виявленим хворим на заразні форми туберкульозу та хворим з рецидивом туберкульозу, які є застрахованими особами за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, листок непрацездатності видається на весь визначений лікарем період проведення основного курсу лікування. За висновком медико-соціальної експертної комісії листок непрацездатності зазначеним особам може бути продовжено, але не більш як на 10 місяців з дня початку основного курсу лікування. На весь період лікування хворого на туберкульоз за ним зберігається місце роботи. 2. Власник або уповноважений ним орган підприємства, установи, організації усіх форм власності не має права звільнити працівника у зв'язку з його захворюванням на туберкульоз, крім випадків, коли захворювання на туберкульоз є протипоказанням для роботи за професією, визначеною в переліку професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам, а	Стаття 21. Соціальний захист людей, які хворіють на туберкульоз, та малолітніх і неповнолітніх людей з латентною туберкульозною інфекцією 1. Людям, у яких встановлено діагноз туберкульозу, які є застрахованими особами за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, листок непрацездатності видається на визначений лікуючим лікарем період лікування відповідно до строків лікування та критеріїв допуску до роботи, визначених у галузевих стандартах надання медичної допомоги, затверджених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, але не більш як на 10 місяців з дня початку основного курсу лікування. На весь період непрацездатності людини, яка хворіє на туберкульоз, за нею зберігається місце роботи, за виключенням випадків повної втрати працездатності. 2. Власник або уповноважений ним орган підприємства, установи, організації усіх форм власності не має права звільнити працівника у зв'язку з його захворюванням на туберкульоз, крім випадків, коли захворювання на туберкульоз є протипоказанням для роботи за професією, визначеною в переліку професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним медичним оглядам, а	

переведення за його згодою на іншу роботу є неможливим. Перелік таких протипоказань встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. 3. Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування у разі неблагополучної епідемічної ситуації щодо захворюваності на туберкульоз створюють спеціальні навчальні заклади (санаторна школа (школа-інтернат) I-III ступенів) та забезпечують їх вихованців харчуванням за нормами, встановленими Кабінетом Міністрів України для малолітніх та неповнолітніх осіб, інфікованих мікобактеріями туберкульозу. 4. Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, громадські та благодійні організації можуть надавати допомогу особам, хворим на туберкульоз, або малолітнім та неповнолітнім особам, інфікованим мікобактеріями туберкульозу, у забезпеченні харчуванням за вищими нормами, ніж визначені законодавством.	переведення за його згодою на іншу роботу є неможливим. Перелік таких протипоказань встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. 3. Місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації незалежно від форми власності, виду діяльності та господарювання, громадські та благодійні організації можуть надавати допомогу людям, які хворіють на туберкульоз, або людям з латентною туберкульозною інфекцією, у забезпеченні підтримки лікування, а також харчуванням за вищими нормами, ніж визначені законодавством. 4. Громадські об'єднання та благодійні організації, інші неурядові організації беруть участь у здійсненні інформаційної роботи щодо протидії поширенню туберкульозу, у наданні благодійної допомоги, а також у реалізації послуг у сфері громадського здоров'я, спрямованих на забезпечення лікування та профілактики туберкульозу, догляду, підтримки та соціального захисту людей, які хворіють на туберкульоз, людей з латентною туберкульозною інфекцією або які отримують профілактичне лікування туберкульозу, а також членів їх сімей.	
Розділ VI СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ПРАЦІВНИКІВ ПРОТИТУБЕРКУЛЬОЗНИХ ЗАКЛАДІВ	Розділ VI СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ПРАЦІВНИКІВ РЕГІОНАЛЬНОГО ФТИЗІОПУЛЬМОНОЛОГІЧНОГО ЦЕНТРУ	
Стаття 22. Оплата праці медичних та інших працівників протитуберкульозних закладів 1. Працівникам протитуберкульозних закладів, які надають медичну допомогу хворим на туберкульоз,	Стаття 22. Оплата праці медичних та інших працівників регіональних фтизіопульмонологічних центрів 1. Працівникам регіональних фтизіопульмонологічних центрів, які надають	

працюють із живими збудниками туберкульозу чи матеріалами, що їх містять, здійснюють догляд за хворими на туберкульоз та/або прибирання приміщень, у яких перебувають такі хворі, встановлюються підвищені посадові оклади у зв'язку із шкідливими і важкими умовами праці, надбавка за вислугу років та інші надбавки і доплати. Перелік робіт, професій і посад, зайняття яких дає право на підвищені посадові оклади, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. Умови та розміри оплати праці працівників протитуберкульозних закладів визначаються Кабінетом Міністрів України. 2. Працівники, зазначені у частині першій цієї статті, мають право на допомогу для оздоровлення у розмірі посадового окладу при наданні щорічної відпустки, а також на щорічну матеріальну допомогу для вирішення соціально-побутових питань у розмірах і порядку, що встановлюються Кабінетом Міністрів України. {Частина друга статті 22 набирає чинності з 1 січня 2013 року - див. пункт 1 розділу II Закону № 4565-VI від 22.03.2012}	медичну допомогу людям, які хворіють на туберкульоз, працюють із живими збудниками туберкульозу чи матеріалами, що їх містять, здійснюють догляд за людьми, які хворіють на туберкульоз та/або прибирання приміщень, у яких перебувають такі люди, встановлюються підвищені посадові оклади у зв'язку із шкідливими і важкими умовами праці, надбавка за вислугу років та інші надбавки і доплати. Перелік робіт, професій і посад, зайняття яких дає право на підвищені посадові оклади, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. Умови та розміри оплати праці працівників регіональних фтизіопульмонологічних центрів визначаються Кабінетом Міністрів України. 2. Працівники, зазначені у частині першій цієї статті, мають право на допомогу для оздоровлення у розмірі посадового окладу при наданні щорічної відпустки, а також на щорічну матеріальну допомогу для вирішення соціальнопобутових питань у розмірах і порядку, що встановлюються Кабінетом Міністрів України.	
Стаття 23. Соціальний захист медичних та інших працівників протитуберкульозних закладів 1. Працівники протитуберкульозних закладів, зазначені у частині першій статті 22 цього Закону, мають право на: щорічну відпустку тривалістю 36 календарних днів; щорічне безоплатне одержання путівки для санаторно-курортного лікування;	Стаття 23. Соціальний захист медичних та інших працівників регіональних фтизіопульмонологічних центрів 1. Працівники регіональних фтизіопульмонологічних центрів, зазначені у частині першій статті 22 цього Закону, мають право на: щорічну відпустку тривалістю 36 календарних днів. За кожний рік роботи після досягнення трирічного стажу роботи в умовах, визначених у частині першій статті 22 цього Закону, надається	

пенсію за віком на пільгових умовах у порядку, встановленому пенсійним законодавством. 2. Захворювання на туберкульоз будь-якої локалізації працівників протитуберкульозних закладів, зазначених у частині першій статті 22 цього Закону, визнається професійним, і заподіяна їх здоров'ю шкода компенсується у встановленому законом порядку. 3. У разі виникнення професійного захворювання працівникам протитуберкульозних закладів надається право на: першочергове поліпшення житлових умов у порядку, встановленому законодавством; щорічну відпустку тривалістю 45 календарних днів з використанням її у літній або інший зручний для них час; щорічне безоплатне одержання путівки для санаторно-курортного лікування у спеціалізованих санаторіях. 4. Власники або уповноважені ними керівники закладів охорони здоров'я, в яких надається медична допомога хворим на туберкульоз, зобов'язані забезпечити працівників зазначених закладів необхідними засобами захисту та проведення обов'язкових профілактичних медичних оглядів цих працівників на туберкульоз.	додатково один календарний день щорічної додаткової оплачуваної відпустки, але не більш як 15 календарних днів; пенсію за віком на пільгових умовах у порядку, встановленому пенсійним законодавством. 2. Захворювання на туберкульоз будь-якої локалізації працівників протитуберкульозних закладів, зазначених у частині першій статті 22 цього Закону, визнається професійним, і заподіяна їх здоров'ю шкода компенсується у встановленому законом порядку. 3. У разі виникнення професійного захворювання працівникам регіональних фтизіопульмонологічних центрів надається право на: першочергове поліпшення житлових умов у порядку, встановленому законодавством; щорічну відпустку тривалістю 45 календарних днів з використанням її у літній або інший зручний для них час; 4. Власники або уповноважені ними керівники закладів охорони здоров'я, в яких надається медична допомога людям, які хворіють на туберкульоз, зобов'язані забезпечити працівників зазначених закладів необхідними засобами захисту та проведення обов'язкових профілактичних медичних оглядів цих працівників на туберкульоз.	
Розділ VII ФІНАНСУВАННЯ ПРОТИТУБЕРКУЛЬОЗНИХ ЗАХОДІВ	Розділ VII ФІНАНСУВАННЯ ПРОТИТУБЕРКУЛЬОЗНИХ ЗАХОДІВ	
Стаття 24. Фінансування протитуберкульозних заходів	Стаття 24. Фінансування протитуберкульозних заходів	

1. Витрати, пов'язані з проведенням протитуберкульозних заходів і наукових досліджень у сфері протидії захворюванню на туберкульоз, фінансуються за рахунок коштів державного, місцевих бюджетів, фондів соціального страхування, інших джерел, не заборонених законодавством. 2. Витрати, пов'язані з наданням медичної допомоги у протитуберкульозних закладах Державної кримінально-виконавчої служби України, фінансуються за рахунок коштів, передбачених у Державному бюджеті України на утримання цієї служби, та інших джерел, не заборонених законодавством.	1. Витрати, пов'язані з проведенням протитуберкульозних заходів і наукових досліджень у сфері подолання туберкульозу, фінансуються за рахунок коштів державного, місцевих бюджетів, фондів соціального страхування, інших джерел, не заборонених законодавством. 2. Витрати, пов'язані з наданням медичної допомоги у протитуберкульозних закладах Державної кримінально-виконавчої служби України, фінансуються за рахунок коштів, передбачених у Державному бюджеті України на утримання цієї служби, та інших джерел, не заборонених законодавством.	
Розділ VIII	Розділ VIII	
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ЗАХВОРЮВАННЮ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ	ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ПОДОЛАННЯ ТУБЕРКУЛЬОЗУ	
Стаття 25. Відповідальність за порушення законодавства у сфері протидії захворюванню на туберкульоз 1. Особи, винні у порушенні законодавства у сфері протидії захворюванню на туберкульоз, несуть відповідальність згідно із законом.	Стаття 25. Відповідальність за порушення законодавства у сфері подолання туберкульозу 1. Особи, винні у порушенні законодавства у сфері подолання туберкульозу, несуть відповідальність згідно із законом.	
	Розділ IX. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ	
	1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування. 2. Визнати таким, що втратив чинність з дня введення в дію цього Закону Закон України «Про протидію захворюванню на туберкульоз» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2012, № 51, ст.574). 3. Внести зміни до частини другої статті 4 Закону України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» (Відомості	

Верховної Ради (ВВР), 2018, № 5, ст.31), виклавши її в такій редакції:

«2. Іноземцям та особам без громадянства, які тимчасово перебувають на території України, у межах програми медичних гарантій держава забезпечує оплату необхідних медичних послуг та лікарських засобів, пов'язаних з наданням екстреної медичної допомоги. Такі особи зобов'язані компенсувати державі повну вартість наданих медичних послуг та лікарських засобів у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, якщо інше не передбачено міжнародними договорами чи законами України. Медичні послуги та лікарські засоби, пов'язані з наданням медичної допомоги людям, які хворіють на туберкульоз, надаються громадянам України та іноземцям і особам без громадянства, незалежно від законності перебування на території України та наявності документів, які посвідчують особу, у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я. Медичні послуги та лікарські засоби, пов'язані з наданням інших видів медичної допомоги, оплачуються іноземцями та особами без громадянства, які тимчасово перебувають на території України, за рахунок власних коштів, коштів добровільного медичного страхування чи інших джерел, не заборонених законодавством».

4. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом: забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом; привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити прийняття, перегляд і приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.